

Publicerad 2007-08-22 22:56 av cajs88

Sonett 22.

De har så vackra linjer, snirkliga och fina,
De vackraste jag nånsin sett,
Just för att de är dina.
Att älska allt med dig är ju så lätt.

I mitten går de neråt i en vacker böj, sen uppåt i en krok.
De är för perfekta att beskriva, jag vet ej vad orden heter,
Jag bara stirrar som en tok
Och älskar varje millimeter,

Avgudar varje nyans,
Allt det skära och det röda
Sätter mig i trans
För sånna som de kan jag döda.

Är det inte underligt att andras läppar kan beskrivas med en enda rad,
Medans dina inte skulle gå att återspegla ens på hundra blad?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren cajs88 med Poeter.se id #9258 innehar upphovsrätten